

Nina

DELS
CREADORS
D'UN GAT
A PARÍS
I PHANTOM
BOY

i el secret de l'eriçó

Una pel·lícula d'Alain Gagnol i Jean-Loup Felicioli

[illegible]

ESTRENA 26 DE GENER DE 2024
RECOMANADA A PARTIR DE 6 ANYS

NiNA

i el secret de l'erigó

Una pel·lícula d'Alain Gagnol i Jean-Loup Felicioli
França, 2023, 78 min.

SINOPSI

Nina té deu anys i sempre fa volar la imaginació amb les històries tan entretingudes que li explica el seu pare sobre un erigó. Però quan aquest es queda sense feina, la Nina comença a amoïnar-se pel futur de la seva família. Ha sentit a dir que l'ex cap de la fàbrica on treballava hi va amagar un tresor. Llavors, la Nina i el seu millor amic, Mehdi, planegen una arriscada operació per recuperar el botí i compartir-lo amb els seus pares i els antics companys de feina. Així comença una aventura divertida i trepidant on faran tot el possible per fer justícia.

“Una història social enlluernadora.
Télérama

Alain Gagnol i Jean-Loup Felicioli tornen amb aquest thriller familiar de trascendència social. Els creadors de [Phantom Boy](#) i la nominada a l'Oscar [Un gat a París](#), combinen a *Nina i el secret de l'eriçó* una història d'amistat amb el to del cinema de detectius. Tots tres títols formen part del catàleg de Pack Màgic.

“*Nina i el secret de l'eriçó parla del final de la infantesa i de com les vides de la canalla poden veure's afectades pels problemes dels adults. Fa una mirada al món actual i als conflictes que presenta.*

Alain Gagnol, codirector

“*Nina i el secret de l'eriçó és l'exemple perfecte de que el cinema d'animació és més que un subgènere infantil.*
Ciné Verse

ELS PERSONATGES

NINA

La protagonista del film té deu anys i compta amb **una imaginació desbordant**, alimentada per les històries que el seu pare li explica abans de dormir sobre un eriçó que prova sort a la vida desenvolupant múltiples oficis. L'eriçó s'ha convertit en el seu amic imaginari, amb qui comparteix els seus pensaments i secrets. Aquest animaló és qui l'encoratja a no defallir en allò que es proposa.

Nina és una nena madura, que **pren com a propis els problemes que travessen els seus pares** Vincent i Camille, despertant en ella una consciència social inusual per a la seva edat i un accentuat sentit de la justícia. Nina té bones idees i li agrada sortir-se amb la seva. També és decidida i valenta i actua amb determinació. El seu millor amic, Mehdi, l'acompanya en l'aventura de descobrir els diners que l'excap del seu pare ha amagat a la fàbrica i que podria resoldre els problemes familiars i dels antics treballadors i treballadores de la factoria.

MEHDI

També de deu anys, és veí i amic de Nina. El primer dia de vacances escolars, Nina i Mehdi s'embarquen en una **aventura de detectius**. Mehdi es mostra més prudent que la seva amiga a l'hora d'assolir l'objectiu de trobar els diners que el director de la fàbrica va robar, motiu pel qual els seus pares, Vincent i Yassine es queden sense feina.

Mehdi sent molta estima per la Nina, de fet, creu que n'està enamorat. El seu germà adolescent Sami, amb qui manté una bona relació, l'ajuda i li fa recomanacions per "triomfar" a la vida.

Tant Mehdi com Nina són dos personatges somiadors i sempre **actuen amb bona intenció**, encara que això vulgui dir arriscar-se i desobeir les seves famílies.

VINCENT

Inspirat per un eriçó que un dia es cola a la fàbrica on treballa, Vincent pren aquest animal com a referent per crear un personatge de dibuix i fer-lo protagonista de les aventures que cada nit li explica a la seva filla Nina. En general és un home optimista; una de les seves frases de capçalera és **“el món és ple de promeses per a aquells que obren el cor a allò desconegut”**, i així li transmet sovint a la seva filla.

El dia que és acomiadat de l'empresa, el seu ànim decau, perd la motivació per crear noves històries i no és capaç d'explicar a Nina com se sent de veritat. Vincent buscarà feina en altres empreses i s'atrevirà a provar sort com a dissenyador gràfic, un dels *hobbies* amb el qual pot desenvolupar les seves habilitats creatives.

ERIÇÓ

És el **personatge imaginari** creat per Vincent, el pare de Nina. És el protagonista de les històries que s'inventa cada nit i que fascinen a la família, i s'acaba convertint en l'amic que acompanyarà Nina en la seva infància.

A aquest animaló simpàtic li agrada expressar-se amb frases fetes que sempre confon, com ara “el sol canta i els ocells brillen”. És un personatge que, en les històries de Vincent, apareix en blanc i negre i sembla d'una altra època, **recordant el Mickey Mouse** que Ub Iwerks va crear a principis del segle XX.

ENTREVISTA AMB ELS DIRECTORS

Heu tornat a escriure una història de detectius per a la canalla. Quins són els elements més originals del guió?

Alain Gagnol: Torno al gènere negre sovint perquè posa el públic al centre de l'acció, sobretot a les escenes de suspens. Té un punt juganer que permet parlar sobre temes seriosos des d'una certa distància.

Aquest és un gènere habitual als vostres films, per quin motiu?

A. G.: El meu interès per les històries de detectius es va despertar gràcies al cinema nord-americà, sobretot amb les pel·lícules de cinema negre de Billy Wilder, Raoul Walsh i directors més moderns com Martin Scorsese, William Friedkin, Michael Mann, entre d'altres. També va ser gràcies a la literatura dels Estats Units, amb autors com Raymond Chandler, James M. Cain, Donald Westlake, Dennis Lehane i molts altres. La meua primera novel·la, *M'sieur*, es va publicar a Série Noire, per tant es podria dir que sempre he gravitat cap a aquest gènere.

Jean-Loup Felicioli: Som grans lectors de novel·la negra, per tant, és natural que ens agradi llançar-nos a treballar aquest gènere.

Com vau desenvolupar la psicologia dels personatges del film?

A. G.: Amb la Nina i el Mehdi volia crear dos personatges joves amb personalitats molt diferents que es complementessin. Per a la Nina, el Mehdi és el seu millor amic, però això a vegades la pot arribar a treure de polleguera perquè ella és una persona amb molta empena.

El Mehdi és tranquil i pot arribar a ser, fins i tot, una mica tou. Sempre ho reflexiona tot molt abans de fer qualsevol cosa fins al punt que a vegades no fa res. Però no hi ha res més sòlid que la seva amistat. La Nina depèn completament d'ell. Quan li fa falta una mica de valentia, sempre té el suport del Mehdi.

Què us motiva a fer films infantils?

A. G.: En un principi no havia previst escriure històries infantils. M'hi va portar l'animació, principalment per motius econòmics. Però amb el primer llargmetratge que vaig fer amb el Jean-Loup (Felicioli), *Un gat a París*, vaig descobrir que sigui per al públic que sigui, l'important és el film. No per dirigir-nos a un públic infantil i jove fem un cinema inferior. Al contrari, **sentim que tenim una responsabilitat més gran.** Els infants i joves d'avui dia són els espectadors i les espectadores del futur. Si els forcem a veure imatges estri-dents, plenes de colors, sense cap mena d'ànima i dissenyades per cridar la seva atenció, no ens hauria de sorprendre que en el futur acabin veient films als seus telèfons mòbils.

Com se us va ocórrer el personatge de l'eriqó?

A. G.: A mi sempre m'ha agradat afegir sorpreses visuals als meus films. Des del principi, l'eriqó és un personatge creat en blanc i negre i existeix en un món que recorda els dibuixos dels films de principis del segle XX.

Aquells primers films van ser pioners i eren molt poètics tot i que —o potser precisament per això— eren matussers i tècnicament molt febles. Són tot el contrari de les filigranes tècniques que fan els ordinadors avui dia, fins al punt que han eliminat completament la diferència entre la imatge real i la imatge virtual. M'agrada molt la idea de mostrar aquest tipus d'imatges als infants. Per a molts, és el primer cop que les veuen així.

J. F.: Les pel·lícules antigues de dibuixos que es feien als Estats Units m'encantaven de petit, sobretot les d'animació de les dècades dels vint i dels trenta del segle XX. **Per fer el personatge de l'eriqó em vaig inspirar en Mickey Mouse**, que va ser creat per Ub Iwerks.

Em semblava que era una oportunitat per ajudar els infants a descobrir o redescobrir tot el que tant admirava de l'estil d'aquella època. M'agrada com contrasta amb el nostre món tan realista. En forma part però no acaba d'encaixar-hi. Trobo que il·lustra d'una forma molt clara la idea que és al cap d'una nena i que, per tant, és producte de la seva imaginació.

Aquest és el vostre primer film digital. Quin impacte ha tingut la tecnologia en el vostre estil i mètode creatiu?

A. G.: La tecnologia digital és una eina de treball, igual com ho és un llapis. No és un instrument màgic que ho fa tot. Nosaltres dibuixem a la tauleta com si fos un full de paper. És a dir, fem tots els dibuixos a mà amb un llapis digital. L'ordinador no forma part del procés de creació o d'animació dels dibuixos. Sí que fem algunes coses amb l'ordinador, com la pluja o els efectes d'il·luminació, però **la major part de la pel·lícula es fa a mà**.

Al contrari del que molta gent es pensa, la tecnologia no accelera els processos. **La base de l'animació segueix sent la qualitat dels di-**

buixos i, si vols aconseguir que els moviments siguin subtils i delicats, es necessiten les mateixes habilitats i dedicar-hi el mateix temps que si ho féssim sense ordinador.

J. F.: Vaig deixar de treballar sobre paper per dos motius. En primer lloc, perquè sentia que després de més de trenta anys dibuixant sobre un full, havia desenvolupat la tècnica fins a un punt en què ja no evolucionava més. I em semblava important explorar altres formes de treballar. A més, escanejar, que és el que s'havia de fer per convertir un dibuix en un document digital, consumia una gran quantitat de temps i es perdia molta qualitat en el color i en la textura. Per tant, de forma natural i per estar al dia, vaig començar a provar tècniques digitals.

Vaig intentar buscar la mateixa sensació que tenia quan dibuixava amb llapis pastel provant diferents eines del programa per dibuixar. Per estar-ne segurs, vam fer dos curtsmetratges amb ordinador abans de llançar-nos a fer un llargmetratge.

En segon lloc, treballar amb una tauleta és més barat i més productiu. Cada cop és més difícil trobar finançament per fer un llargmetratge animat i cada cop són més i més petits. Per aquest motiu, hem de repensar la manera de fer-los. Quan dibuixava en paper, havia de fer mostres de color per als dissenyadors dels decorats i havia de dedicar-hi molt temps. Això feia que jo no pogués dedicar-ne tant a dissenyar-los jo mateix. N'havia de fer uns trenta per pel·lícula. Amb la tecnologia digital vaig poder fer uns tres-cents decorats, d'un total de mil, que alhora van servir de mostres de color per a tot l'equip d'escenografia.

El context social en què es desenvolupa el film també té una presència rellevant al guió. La vostra intenció era fer un film una mica més realista?

A. G.: No m'interessa gaire el realisme al cinema. Hi ha excepcions, segur, però en el meu cas, el cinema que més m'atrau és precisament tot el contrari d'això. Les pel·lícules que més m'han impactat van més enllà del que es coneix com a realisme: Fellini, Coppola, Leone... En canvi, penso que és essencial parlar als infants sobre coses reals. M'equivocaria si pensés que a la canalla no els afecta l'actualitat o no **són conscients de les dificultats que poden estar pas-**

sant els seus pares i mares. Penso que mostrant tot això en una història dirigida als infants els ajudaria a entendre-ho tot molt millor i a no patir tant. La pel·lícula és realista des d'aquest punt de vista. Però, tot i això, també hi ha personatges que fan coses extraordinàries i, alhora, hi surt un eriçó imaginari que acompanya l'heroïna de la història.

Tot i això, la fantasia, el poder de la imaginació i la innocència segueixen sent l'element principal que de la història.

A. G.: La imaginació té un paper importantíssim a la vida. Al cap i a la fi, passo la major part del temps inventant i explicant històries. Potser per això dono tanta importància a la imaginació als meus films.

La banda sonora del film és de Serge Basset, que treballa amb vosaltres des de fa molts anys. Quin paper juga la música en els vostres films? I en aquest en concret?

A. G.: La música ocupa un lloc especial en aquest film. Sempre m'impressiona el poder emocional que transmet a cada moment. Serge Basset és especialista en compondre música per a films d'animació. Sap perfectament com acompanyar les línies de cada escena i on han d'anar els elements musicals i sempre els col·loca al lloc adequat. Té la capacitat per estar al servei de la història i la seva música té un sentiment que afegeix més vida al film.

J. F.: Serge Basset ha treballat a tots els nostres films, sense excepció. Per tant, ens coneix molt bé i sap perfectament quina mena de música ens agrada. Té un gran talent i escolta amb atenció què volem a cada seqüència. **La**

música revela o destaca els sentiments dels personatges. Les imatges, encara que siguin boniques, no transmeten cap emoció directament, tenen un punt d'intel·lectualitat. Només la música proporciona aquesta immediatesa que ens fa percebre i vibrar.

Als vostres films anteriors, l'acció passava a ciutats molt grans. En aquest, en canvi, exploreu la natura. És un element nou al vostre cinema?

A. G.: Sí, va ser una novetat per a nosaltres. Amb els escenaris del film, el Jean-Loup dona vida a la natura d'una manera impressionant. El que fa amb el color i la llum, que sempre han estat els seus forts, encara és més especial i més espectacular en aquest entorn. Quan vaig idear la història, vaig situar-la en tres llocs diferents: la casa, el bosc i la fàbrica. Els dos infants van i venen constantment d'un entorn a l'altre. El bosc és el més important perquè està al mig entre els dos pols oposats. **La natura és el lloc de transició entre la infància i l'adolescència, el somni i la realitat.**

J. F. Els decorats del bosc eren una novetat per a mi, un nou repte. La veritat és que no ho hauria pogut fer de la mateixa manera si hagués seguit treballant en paper. Els llapis pastel, encara que estiguin molt esmolats, són menys precisos. Amb l'ordinador vaig poder ser molt precís amb cada línia tot i la vegetació tan poblada que hi ha. I, a més, vaig crear un banc d'imatges de dibuixos d'arbres, de plantes i de diferents gespes i flors que es podien superposar a capes. Una forma de treballar que s'assembla molt a l'hora de fer un fotomuntatge i d'aquesta manera l'obra final inclou tots els elements d'una forma més harmoniosa.

BIOGRAFIES DELS CREADORS

Alain Gagnol i Jean-Loup Felicioli van codirigir diversos curtmetratges abans d'estrenar el seu primer llargmetratge, *Un gat a París*, que el 2010 va ser nominat als Oscars. Al 2015 van dirigir un dels èxits de Pack Màgic: *Phantom Boy*.

Alain Gagnol, director

Va estudiar animació, il·lustració i còmic a l'escola Émile Cohl de Lió i a continuació va treballar d'animador a Valence. També escriu novel·les de detectius que publica amb Éditions Gallimard, Cherche Midi i Le Passeur.

Jean-Loup Felicioli, director

Va estudiar a l'Escola de Belles Arts d'Annecy, i també a Estrasbourg, a Perpinyà i a Valence abans de treballar amb Alain Gagnol, a Valence mateix. També escriu llibres infantils.

Alain Gagnol

Jean-Loup Felicioli

FILMOGRAFIA

The egotist, curtmetratge, 1995
Les tragédies minuscules, sèrie d'animació, 1998
Le nez à la fenêtre, curtmetratge, 2001
The corridor, curtmetratge, 2005
Mauvais temps, curtmetratge, 2006
Un gat a París, llargmetratge, 2010
One hell of a plan, curtmetratge, 2015
Phantom boy, llargmetratge, 2015
Nina i el secret de l'erició, llargmetratge, 2023

A stylized, abstract illustration in warm tones (beige, brown, orange) serves as the background. It features a large, rounded shape on the right that resembles a person's head or a lampshade, with some internal shading and lines. To the left, there's a smaller, more defined shape that looks like a lamp base or a piece of furniture. The overall style is minimalist and artistic.

FITXA TÈCNICA

Direcció	Alain Gagnol i Jean-Loup Felicioli
Guió i diàlegs	Alain Gagnol
Creació gràfica	Jean-Loup Felicioli
Muntatge	Sylvie Perrin
Direcció de producció	François Bernard i Anna Leterq
Música	Serge Besset
Productores	Parmi les lucioles Films en coproducció amb Doghouse Films i Auvergne-Rhône-Alpes Cinéma i KMBO Production
País	França i Luxemburg
Any	2023
Festivals	*Estrena mundial al Festival d'Annecy (fora de competició) i al Mercat Internacional del Film d'Animació (MIFA) 2023 *Semana Internacional de Cine de Valladolid SEMINCI 2023 *El Meu Primer Festival 2023

Pack Màgic és una distribuïdora de **cinema infantil** enfocada en la difusió de pel·lícules i altres recursos audiovisuals que estimulen la sensibilitat estètica, l'educació emocional i la transmissió de valors socials i culturals.

Les pel·lícules que formen part del catàleg de Pack Màgic estan adreçades a **nens i nenes d'entre 2 i 12 anys** i es distribueixen en **versió doblada en català i amb subtítols** per tal de fomentar la lectura entre els espectadors i espectadores més petits, així com per a fer-les accessibles a infants amb dificultats auditives.

A la llista de títols hi trobareu tant pel·lícules recents, provinents de cinematografies especialitzades en cinema infantil i d'animació, com títols clàssics que van ser populars entre altres generacions.

Pack Màgic posa cura i rigor en la selecció de pel·lícules adients a les característiques, capacitats i sensibilitats dels nens i nenes d'aquestes edats i elabora materials de promoció concebuts per incentivar la curiositat sobre cada títol i fomentar el gust per les pel·lícules i per anar al cinema des de la infància.

Distribuïdora de cinema
infantil, tranquil i en català
www.packmagic.cat

DISTRIBUCIÓ

Pack Màgic
93 216 00 04
www.packmagic.cat

PREMSA

Good Movies Comunicació
Teresa Pascual
Anne Pasek
info@goodmovies.cat
636 539 258